Uniunea Națională a Barourilor din România

Baroul București

Data: 14 aprilie 2021

COMUNICAT

Uniunea Națională a Barourilor din România și Baroul București solicită respectarea standardelor recunoscute național și internațional privind libertatea de exercitare a profesiei de avocat.

Poziția noastră este determinată de unele teze desprinse din considerentele deciziei în dosarul „Ferma Băneasa" și care, dacă ar fi generalizate ca precedent judiciar, ar putea deveni sistemice, cu efecte grave asupra profesiei de avocat, asupra justiției și a statului de drept.

Principalele aspecte care au dus la o justificată nemulțumire și au indus temeri grave în rândurile avocaților, constau în*: identificarea acestora cu clienții lor; atragerea răspunderii penale pentru susținerea de către avocat a unor teze juridice apreciate de acuzare ca fiind incorecte; audierea avocaților în dosarele clienților și folosirea acestor declarații de martor ca probe în dosar; audierea judecătorilor în calitate de martori în legătură cu propriile hotărâri, ignorarea autorității de lucru judecat a hotărârilor judecătorești, cu consecința creării unei stări de insecuritate gravă în cu privire la utilizarea în raporturile juridice a respectivelor hotărâri.* Astfel, activități de consiliere și reprezentare a clientului, precum cele de redactare sau încheiere a contractelor, notificări, reprezentarea în fața autorităților, întâlniri cu clienții, participare la consilii de administrație sunt aduse ca probe într-un dosar penal, ca acte de autorat pentru constituire de grup infracțional organizat sau ca acte de complicitate la abuz în serviciu. Or, întotdeauna a fost clar că acestea nu intră în sfera penală *prin ele însele* și nici prin simpla asociere prezumtivă cu

scopurile urmărite de client, ci constituie doar acte de exercițiu normal al profesiei de avocat.

Din păcate, din motivarea deciziei instanței în dosarul „Ferma Băneasa", dincolo de aspectele factuale particulare speței, răzbat idei care tind să relativizeze și să repună în discuție aspecte pe care le-am considerat dintotdeauna ca fiind acceptate în legătură cu rolul avocatului. Un dosar are șanse de câștig sau pierdere și orice om are dreptul la apărare, fie el și infractor. Un avocat poate susține opinii controversate sau chiar greșite din punct de vedere juridic, fără teamă că ar putea fi urmărit penal, cu atât mai mult atunci când acestea se întemeiază pe hotărâri judecătorești și irevocabile. Un avocat nu poate fi sancționat că nu a depus la dosar acte potrivnice interesului juridic al clientului. Onorariul de succes al avocatului este practicat de când lumea, fără a fi considerat beneficiu ilegal sau că interesul avocatului în recuperarea acestuia ar putea avea conotațiile unei activități nelegitime. Un raport de *due dilligence* nu poate fi folosit ca probă împotriva avocatului, pentru a dovedi că acesta ar fi știut că dosarul are anumite puncte vulnerabile. Este de natura unui astfel de document să arate *șansele de câștig sau de pierdere ale cauzei,* dar existența rezervelor față de șansele de câștig nu a fost concepută vreodată ca putând sta la baza unui acuzații împotriva avocaților, în sensul că știau sau că ar fi trebuit să știe că un client n-ar avea dreptate în opinia acuzării.

Nu în ultimul rând, garantarea siguranței avocaților, împreună cu ceilalți participanți la procedurile judiciare (inclusiv judecători, anchetatori și procurori), în exercitarea activităților lor profesionale sunt chestiuni clasice, recunoscute dintotdeauna în cadrul sistemului judiciar, de către toți participanții.

Prin urmare, o serie de aspecte obișnuite ale muncii avocatului au fost considerate infracțiuni. De asemenea, aspecte de deontologie profesională au fost transferate în spațiul răspunderii penale. Acestea reclamă urgența clarificării unor probleme din justiție în care principalul perdant este cetățeanul și dreptul său la apărare.

Demersul nostru instituțional nu se îndreaptă împotriva justiției, a instituțiilor autorității judecătorești în plan local sau național, ci are ca scop atenționarea asupra faptului că generalizarea unor viziuni care tind să destabilizeze constantele rolului actorilor în actul de justiție tind să pună în pericol nu numai profesia de avocat, dar și alte profesii juridice iar în cele din urmă chiar sistemul judiciar.

În concluzie, demersul de față are ca obiectiv convocarea dialogului interprofesional pentru conștientizarea tuturor factorilor implicați cu privire la urmările pe care le-ar putea avea renegarea drepturilor și a rolului avocatului, prin identificarea acestuia cu clientul său, prin impunerea avocatului unor sarcini care nu sunt specifice menirii sale, încălcării secretului profesional precum și repercusiunile nesocotirii autorității de lucru judecat. Consecințele se răsfrâng nu numai asupra profesiei de avocat, ci asupra sistemului de justiție și mai ales asupra cetățeanului, care este privat de dreptul la apărare și de dreptul la un proces echitabil.

Baroul Bucuresti

Prin Decan,

av. Ion DRAGNE

BAROUL BUCUREȘTI
1831